

Õnsam on anda kui wõtta.

Ühhe funninga noor poeg olli, omma waggas folti - fastataja seltsis, forral tee-reiso peál. Mäggid ühhel põllo árel paar muddast meesterahva kinga, mis nähti ühhe põllomehhe párrast ollewad, kes seál wáljal omma maad kündis ja tööd praego löppetas. Wallato noor innimenne tahtis nalja párrast neid kinge seált marjule peita, ja pallus, et öppetaja láhháks ennast temmaga ühhes fusikus seál tee-áres árravetma, et saaksid náhha ja ennast rómu, telleda fest, kui põllomees tük aega ommad kingad waewaga piddi taggaotsima. — Arvate kui, et teine moistlik innimenne ei annud ennast mitte nisugguse wallatumal nou sisse. Ja nenda se olli ka. Kelaas inneminne sedda piltamisse tööd tössise

melega, hábbistas sedda noort herrat, ja tulletas temma mele, et piddi eddespiddi faunis suuet rahwahulga wallitsema. Mis agga olleks temmast lota, kui jo norest hakkaks innimesi tútama ja nende háddalaialaks prufima? Eks olleks sel forral, útles mees weel, hopis mónnusam, kui noor herra láhháks selle waese tollopoiale enneminne middagi andma, kui temma käest árratwóima. Andis siis nou, igga kinga sisse üht taleri rahha tükki pista ja kórvale miina, et saaksid náhha selle mehhe suurt rómo, kui leiakas sedda warrandust. Sedda misi tehti. — Kui põllomehhe tö otsas olli, láks ta senna kohta, kus olli kingad mahha pannud. Pístis jalga ühhe kinga sisse, ja tundis, et middagi sees olli. Tulle Jummal appi, húdis siis, kui sedda rahha leidis. Kelle käest on se ommeti minno kinga sisse kükfund? Ehk olli waene teekáia, kes leik onima warrandust sel misil árrafautand.